

Harul ne izbăvește de stăpânirea păcatului

Text biblic : Romani 6: 1-14

Versetul de aur

În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui. Romani 6: 5

Introducere

Noi încă trăim ecoul sclaviei. Deși libertatea sclavilor a fost declarată, procesul lung de a deveni cetățeni egali în temeiul legii este, în multe privințe, o luptă continuă. Paralela este imperfectă, dar există unele asemănări între lupta pentru a pune capăt sclaviei în Statele Unite și sacrificiul lui Isus pentru a pune capăt sclaviei în întreaga lume. Lecția de astăzi nu se concentrează pe momentul victoriei, ci, în schimb, pe munca care mai rămâne de făcut. Scrisoarea către biserica din Roma a fost scrisă probabil în timpul lungii șederi a lui Pavel la Corint (Fapte 18:11), în jurul anului 58 d.Hr., în mijlocul celei de-a treia călătorii misionare. Biserica din Roma fusese plantată de alți misionari necunoscuți – posibil oameni care l-au ascultat pe Petru la Rusalii (2:10). Pe lângă încurajarea credincioșilor din Roma, scrisoarea lui Pavel a căutat sprijinul Romanilor pentru o călătorie în Spania (Romani 15:23–28).

Contextul lecției

Alcătuirea bisericii din Roma a fost influențată de un edict, emis de împăratul Claudius în jurul anului 49 d.Hr., care i-a forțat pe evreii care locuiau în oraș să plece (Fapte 18:2). După moartea lui Claudius în anul 54 d.Hr. s-a permis evreilor să se întoarcă în orașul imperial.

O mare parte din scrisoarea lui Pavel este, așadar, îndreptată în mod special către credincioșii dintre neamuri de acolo (Rom 11:13). Pavel a folosit această scrisoare ca o oportunitate de a explica cu atenție Evanghelia (și propria sa învățătură despre evanghelie) unui norod care nu-l cunoștea și nu-l auzise niciodată predicând în persoană. Drept urmare, această scrisoare conține cea mai amănunțită și organizată apărare a predicării lui Pavel (Romani 2:16; 16:25). El a susținut că, credința în Isus este singura modalitate de a fi considerat nevinovat înaintea lui Dumnezeu. Această considerație vine prin har, prin credința în Isus și nu prin ascultarea de legea Vechiului Testament (Rom 3:21–26). Atât evreii cât și neamurile sunt la fel de păcătoși și amândoi pot fi salvați numai prin mântuirea dată de Isus (Rom 3:23–24). Pentru a întări ideea că Dumnezeu a fost întotdeauna preocupat de credință, Pavel a folosit exemplul lui Avraam. Avraam a fost declarat neprihănit înaintea lui Dumnezeu pe baza credinței sale, nu pe baza ascultării de lege (Rom 4:13).

Moartea și învierea Lui au adus har și viață lumii (Rom 5:17). Acum, în Rom 6, Pavel se întoarce să examineze efectul practic al lucrării lui Isus în viețile noastre.

I. Morți față de păcat (Romani 6:1-5)

A. O întrebare retorică (v 1)

În loc să caute un răspuns din partea audienței, Pavel a pregătit cititorul pentru răspunsul său la întrebarea Să continuăm să păcătuim (Rom 3:8). Întrebarea aceasta este plină de logică: (1) Întrucât iertarea păcatului este un semn al harului lui Dumnezeu pentru noi și (2) întrucât

harul este un lucru bun, atunci (3) de ce să nu păcătuim mereu ca să se înmulțească harul?

B. Un răspuns categoric (v. 2–5)

Deși s-ar putea să privim aceasta ca pe o întrebare retorică, audiența romană a lui Pavel nu l-a auzit niciodată predicând și, prin urmare, este posibil să nu fi fost familiarizată cu conceptul de a fi botezat în moartea lui Isus. Botezul a fost înțeles în mod obișnuit ca o spălare rituală a păcatelor, pe care Ioan a legat-o în mod explicit de o pocăință autentică (Matei 3:1–2, 6, 11a; Luca 3:3). Acest simbolism nu a fost pierdut în înțelegerea creștină despre botez, ci a adâncit această înțelegere legând botezul de credința în Isus și de darul Duhului Sfânt (Fapte 2:38; 19:1–5). Pavel a legat botezul de o identificare personală a credinciosului cu Hristos (Gal 3:27).

II, VII în Hristos (Romani 6: 6-14)

A. Eliberați de păcat (v 6-11)

În restul acestui capitol și în Romani 7 și 8, Pavel a continuat să descrie bătălia continuă în care sunt angajați creștinii – o bătălie de care suntem cu toții foarte conștienți. Atâta timp cât trăim în această lume, trupul nostru va fi ademenit; acesta va fi partea din noi prin care Satana va lucra cel mai mult pentru a ne acapara loialitatea și a ne eroda credința. Faptul sigur a ceea ce Hristos a făcut deja pentru noi prin propria Sa moarte și înviere ne oferă toată încrederea de care avem nevoie pentru a crede că propria noastră înviere va urma. Datorită a ceea ce a făcut Hristos, suntem eliberați de sclavia păcatului și ne dă libertatea de a alege ascultarea de Dumnezeu. Acesta este cazul chiar dacă nu ne simțim de fapt morți în păcat. Datorită noii noastre identități în Hristos Isus, putem fi vii pentru Dumnezeu, alegând scopurile Lui în detrimentul preocupărilor noastre păcătoase de mai înainte.

B. Libertatea de a-I sluji lui Dumnezeu (v. 12–14)

Pavel personifică trei realități spirituale ca fiind tirani; fiecare are stăpânire pe măsură ce domnește asupra noastră: (moartea, păcatul și legea). Toate acestea sunt descrise cu un limbaj derivat din domnia unui rege asupra supușilor săi sau de un stăpân asupra supușilor săi. Ne temem de moarte, suferim din cauza păcatului și suntem judecați după lege (Rom 2:12).

Creștinii trăiesc în perioada dintre momentul în care Dumnezeu a dat păcatului o lovitură de moarte prin moartea și învierea lui Isus și ziua victoriei finale care va avea loc la întoarcerea lui Isus. În acest interval, trebuie să trăim sub autoritatea lui Dumnezeu, reflectând neprihănirea pe care El o cere poporului său (Efes 4:24). Nu putem trăi vieți cu loialitatea împărțită, slujind la doi stăpâni. Trebuie să ne predăm pe deplin ca fiecare aspect al vieții noastre să fie în slujirea lui Dumnezeu. Nu suntem parțial vii și parțial morți. Suntem complet înviați din moarte (Efes 2:5). În viața nouă, Îi slujim numai lui Dumnezeu prin acte de neprihănire.

CONCLUZII

Prin credința în Isus, credincioșii au începutul vieții de înviere în Duhul Sfânt chiar acum (Ef 1:13–14). Aceasta este învierea noastră spirituală și viața nouă în Hristos (2:1, 6; Col 3:1). Plinătatea acestei noi vieți va veni odată cu învierea finală din moartea fizică. Pentru credincios, viața nouă este prezentă și viitoare. Botezul nostru ne-a unit cu moartea și învierea lui Isus Hristos. Odată cu moartea lui, suntem eliberați de sclavia păcatului. Odată cu învierea Lui, ni se dă o viață nouă. Cu toate acestea, trebuie să alegem cum vom trăi în această nouă libertate. Putem continua să trăim în neascultare, devenind din nou sclavi ai păcatului. Sau putem alege să trăim în neprihănire, bucurându-ne de viața

Ce trebuie să memorăm: *Să trăim eliberați de păcat în harul lui Isus.*